

Sygn. akt I ACa 177/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Alicja Surdy
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Jerzy Nawrocki
Protokolant	sekr. sądowy Maciej Mazuryk

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Z. A. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 13 stycznia 2014 r. sygn. akt I C 949/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od powódki J. C. na rzecz pozwanego Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym wZ. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 177/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 13 stycznia 2014r. Sąd Okręgowy w Zamościu oddalił powództwo J. C., która w pozwie wniesionym przeciwko Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Z.A. S. domagała się zasądzenia odszkodowania w kwocie 150.398,83zł z odsetkami i kosztami procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

Na wniosek (...) Banku (...) SA w W. z19 grudnia 2000r. została wszczęta egzekucja przeciwko powódce ((...)).

W toku postępowania egzekucyjnego (...) Bank (...) SA w W. został przejęty przez Bank (...) SA w K. o czym komornik został zawiadomiony w dniu 8 maja 2002r. Na polecenie Sądu wydane w trybie art. 759 kpc z 17 października 2005r. komornik wezwał nowego wierzyciela do udokumentowania przejścia uprawnień, co ten uczynił z przekroczeniem

zakreślonego terminu, przesyłając odpis z KRS-u. Klauzulę wykonalności na swoją rzecz Bank (...) SA w K. uzyskał dopiero 4 kwietnia 2013r.

Od 2002r. komornik wyegzekwował na rzecz Banku (...) SA w K. ze świadczeń emerytalnych powódki kwotę 18.398,83zł i kwotę 131.991zł ze sprzedaży budynku, łącznie 150.389,83zł.

Zdaniem powódki kwoty te zostały wyegzekwowane bezprawnie skoro Bank w tym czasie nie legitymował się tytułem wykonawczym wystawionym na jego rzecz.

Zdaniem Sądu Okręgowego powództwo jest niezasadne.

Powódka swoje roszczenie wywodzi z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (j.t. Dz.U.2011.231.1376 ze zm.). Przesłankami stosowania tego przepisu jest szkoda pozostająca w adekwatnym związku przyczynowym z niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem komornika. Po stronie powódki brak jest jednak szkody rozumianej jako bezprawne uszczuplenie majątku lub bezprawny brak jego przysporzenia. Niewątpliwie komornik sprzedał należącą do niej nieruchomości i pobrał należność z jej świadczeń. Pobrał je jednak na spłatę jej zadłużenia, którego nie uregulowała dobrowolnie i przekazał je uprawnionemu wierzycielowi.

Sąd ten stwierdził również, iż do prowadzenia egzekucji na rzecz nowego wierzyciela wystarczające było udokumentowanie przejścia uprawnień odpisem z KRS, uzyskanie przez wierzyciela klauzuli wykonalności na jego rzecz nie było konieczne.

Od tego wyroku powódka złożyła apelację zarzucając:

- naruszenie art. 788 § 1 kpc poprzez jego nieprawidłową wykładnię polegającą na bezzasadnym przyjęciu, że przepis ten nie dotyczy sytuacji gdy w toku prowadzonej egzekucji dotychczasowy wierzyciel egzekwujący traci zdolność sądową, a na jego miejsce wstępuje jego następca prawny;
- naruszenie art. 23 § 1 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji przez jego nieprawidłową wykładnię polegającą na bezzasadnym przyjęciu, że nadzór sądu nad komornikiem wyłącza jego odpowiedzialność za bezprawną egzekucję;
- naruszenie art. 361 kc poprzez jego nieprawidłową wykładnię polegającą na bezzasadnym przyjęciu, że egzekucja wierzytelności poza ramami sądowej klauzuli wykonalności nie powoduje powstania szkody dłużnika;
- nierozpoznanie istoty sprawy przez zaniechanie rozpoznania odpowiedzialności komornika, wobec prowadzenia przez niego egzekucji w okresie od maja 2002r. do listopada 2005r. mimo braku wymaganego zdaniem sądu odpisu z KRS.

Wskazując na powyższe powódka wnosiła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie ma uzasadnionych podstaw.

Powódka nie kwestionuje faktu, iż była dłużniczką (...) Banku (...) SA w W., a następnie jego następcy prawnego Banku (...) SA w K. na rzecz którego komornik wyegzekwował dochodzoną pozwem kwotę. Nie kwestionuje również wysokości zadłużenia. Spór sprowadza się w istocie do tego, czy prowadzenie przez komornika egzekucji w sytuacji gdy nowy wierzyciel nie uzyskał klauzuli wykonalności na swoją rzecz można uznać za bezprawne.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż w okolicznościach niniejszej sprawy uzyskanie przez Bank (...) w K., jako następcy prawnego (...) Banku (...) SA w W., uzyskanie klauzuli nie było konieczne.

Wbrew stanowisku skarżącej art. 788 kpc nie obejmuje zmian podmiotowych, które nastąpiły po wszczęciu postępowania egzekucyjnego, jeśli miały one charakter sukcesji uniwersalnej, a taka sukcesja miała miejsce w niniejszej sprawie. Zgodnie z wpisem do KRS i stosownie do art. 494 § 1 ksh Bank (...) SA w K. jako spółka przejmująca wstąpił z dniem połączenia tj. w dniu 6 czerwca 2002 roku wszystkie prawa i obowiązki (...) Banku (...) SA w W. jako spółki przejmowanej. W tej sytuacji uzyskanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego nie było niezbędne, a podstawę egzekucji stanowił dotychczasowy tytuł wykonawczy. Bank był oczywiście obowiązany do wykazania odpowiednim dokumentem przejście uprawnień i komornik nie powinien kontynuować egzekucji do czasu otrzymania odpisu z KRS. Egzekucji prowadzonej przez komornika do czasu otrzymania odpisu z KRS nie można jednak uznać za bezprawną skoro w istocie była prowadzona na rzecz uprawnionego wierzyciela i na podstawie aktualnego tytułu wykonawczego.

Powódka nie wykazała również aby na skutek przedmiotowej egzekucji poniosła jakąkolwiek szkodę, co stanowi niezbędną przesłankę zasądzenia odszkodowania na podstawie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji. Orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010r. V CSK 272/09, na które powołuje się powódka, zostało wydane na tle zupełnie innego stanu faktycznego i nie może mieć zastosowania w niniejszej sprawie.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.